

Parochie 1
 In de pen 6
 Kerk 8
 Klapstoel 9
 Ontwikkeling 10
 Buitenland 11
 Samenleving 12
 Varia 13
 Dossier 14
 Eigen huis 16
 Mensen 17
 Het verlangen 18
 Film 19
 Op-tocht 20
 Boekenhoek 21
 Bisdom 22
 Podium 24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerknet.be

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE
Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdreducteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING
Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30
 fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn
 tel. 03 210 08 11
 fax 03 210 08 36

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Kerk, christenen en crisis

” In een zeventien bladzijden tellende verklaring over de financiële crisis pleit de Pauselijke Raad Rechtvaardigheid en Vrede voor een ingrijpende hervorming van het wereldwijde monetaire systeem. De raad zegt niet over pasklare oplossingen te beschikken om de crisis snel op te lossen, maar formuleert een aantal voorstellen. Een daarvan is de belasting op financiële transacties met het oog op duurzame ontwikkeling en sociale rechtvaardigheid – de zogenaamde Tobintaks. Om beter aan te sluiten bij de reële economische ontwikkelingen wordt ook een herfinanciering van de banken met publieke fondsen bepleit. Voorts wil de raad een duidelijke scheiding tussen gewone kredietverlening en investeringsbanken. Dat moet meer greep geven op allerhande ongelimiteerde financiële transacties die zich aan elke controle onttrekken.

Maar er is meer. Met het voorstel voor een nieuw soort wereldbank en – ruimer nog – voor een supranationale autoriteit ten dienste van het algemeen welzijn die ook toezicht op de internationale geldstromen houdt, doet Rechtvaardigheid en Vrede een stap verder. Rome verdedigt hier expliciet het primaat van de sociale politiek op de economie. „Wij verketteren geenszins de vrijemarkteconomie, maar we moeten de markt heroriënteren met het oog op het welzijn van allen en met respect voor de identiteit en de verscheidenheid van alle volkeren”, verklaarde mgr. Mario Toso, de secretaris van Rechtvaardigheid en Vrede, bij de voorstelling van het document in Rome.

De voorstellen van Rechtvaardigheid en Vrede liggen in het verlengde van de sociale leer van de Kerk die de pausen de afgelopen vijftig jaar in gezaghebbende encyclieken zoals *Pacem in terris* (1963), *Populorum progressio* (1967), *Sollicitudo rei socialis* (1987) en *Caritas in veritate* (2009) hebben uiteengezet. De rode draad daarin is het pleidooi voor een economie die allereerst de mens op het oog heeft,

verbondenheid creëert en solidariteit bevordert. Het document ademt ook de geest van universele broederliefde, waar paus Benedictus XVI in zijn geschriften vaak naar verwijst. Wie dat misschien te soft vindt, verwijzen we naar de volledige tekst die scherp uithaalt naar het doorgeschoten kapitalisme, het economische liberalisme en het utilitaristische gedachtegoed. Die zijn immers verantwoordelijk voor het almaar toenemende eigenbelang en voor de groeiende ongelijkheid wereldwijd.

Toegegeven, de idee van zo'n supranationale autoriteit klinkt utopisch. Zoiets kan maar worden gerealiseerd als de landen bereid zijn een moreel engagement op zich te nemen. Toch is het goed dat de Kerk zich duidelijk heeft uitgesproken. Als moreel instantie is het haar plicht mee te denken over zowel 'het goede leven' als over 'de goede samenleving'. De Leuvense theoloog Johan Verstraeten, expert in de sociale leer van de Kerk, noemde de verklaring van Rechtvaardigheid en Vrede dan ook een „opmerkelijk document”. Hij hoopt dat het de voorbode is van een terugkeer naar de open houding van de Kerk in de geest van Vaticanum II.

Als de christelijke geloofstraditie voor de economie een bron van inspiratie kan zijn, dan dwingt de huidige kredietcrisis zowel de Kerk als instituut, als de gelovigen om daarover te reflecteren. Uiteraard hebben we de markt nodig om onze economie – en onze welvaart – draaiende te houden. Net zoals we voldoende geld nodig hebben om menswaardig te kunnen leven. Maar waarom speculeren en hopen geld najagen als dat niet leidt tot meer solidariteit met de minderbedeelden? Dat leidt tot niets, leren de Bijbel en zowat alle religieuze en spirituele boeken van enige betekenis. Helaas komen we doorgaans pas veel te laat in ons leven tot dat inzicht, vaak als aardse besommingen al lang niet meer van tel zijn.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Het gelijk van de paus

KERK & leven, 12 OKTOBER 2011

In uw coverbijdrage van 12 oktober, *Het verdriet voorbij*, zegt paus Benedictus XVI dat zijn generatie het licht van God te weinig uitdroeg. Als vader, grootvader en ex-leraar weet ik dat hij volkomen gelijk heeft. De Kerk is, bewust en onbewust, afgebroken van binnenuit. God en ware godsdienst mochten niet meer worden verkonigd. Sluw en listig werd deze houding bevorderd.

De remedies die theoloog Bert Roebben aanreikt, zullen het verdriet, dat de voorbije veertig jaar schrikbarend is toegenomen, alleen maar groter maken. Alleen al de gesel van ontrouw en echtscheiding is bedroevend hoog. Met alle middelen wordt getracht de nare gevolgen te verdoezelen.

Als aartsbisschop Léonard ook maar zeer voorzichtig de vinger op de wonde legt, steigeren alle 'ondermijners'. Mieke van Hecke, de topvrouw van het katholiek onderwijs, moest zich schamen met haar ongepaste uitspraken. In geen enkel bedrijf kan men zich zoiets veroorloven. Alleen gebed en boete kunnen hun verstand verlichten en hart en geest bekeren.

Gerard HERMANS, Langdorp

Kiezen voor open debat

KERK & leven, 12 OKTOBER 2011

Proficiat aan de redactie van **KERK & leven** om bij monde van

theoloog Bert Roebben het open debat met de kerkleiding in het daglicht te stellen.

Sinds kort zendt Radio Maria uit in een Vlaamse versie. Via de media vernam ik dat Radio Maria geen verdeeldheid wil zaaien in Vlaanderen. Tegelijk zegt priester Tyberghien dat er op deze radio alvast geen plaats is voor kritiek op de paus.

Eenzijds leef ik in de veronstering dat een open debat niet gelijkstaat met het geven van kritiek. Kritische vragen kunnen ook opbouwend zijn. De wil om deel te nemen aan zo'n debat getuigt van een grote kerkbetrokkenheid. Bij vele medegelovigen is die vraag tot debat aanwezig.

Anderzijds stel ik vast dat polarisatie tussen conservatisme en mensen die in debat willen gaan, toeneemt. Is een petitie naar Iers en Oostenrijks model dan werkelijk de enige mogelijkheid om inspraak af te dwingen?

Ondertussen verliezen we onze eigenlijke christelijke opdracht uit het oog, met name: getuigen te zijn van zijn Blijde Boodschap en er zelf naar te handelen – allereerst ter wille van de minsten onder ons.

Laat ons alvast met elkaar in gesprek blijven. Meerdere van onze Vlaamse bisschoppen doen er alles aan om het open debat over de toekomst van onze Kerk mogelijk te maken. Zo lezen we in hetzelfde nummer van **KERK & leven** over het initiatief van mgr. Johan Bonny, de bisschop van Antwerpen, om een open discussie op gang te houden.

Het is vijf voor twaalf of vijf na twaalf, al naargelang onze persoonlijke kerkvisie. Onze Kerk verliest in onze gewesten immers pijlsnel haar geloofwaardigheid en gaat ten onder aan interne polarisatie. Als bezorgde gelovige kies ik voor een open debat.

Joris VANCOPPENOLLE, Assebroek

Eva Brumagne

KERK & leven, 12 OKTOBER 2011

In de *Klapstoel* van 12 oktober las ik het interview met Eva Brumagne, de nieuwe KAV-directeur. Daarin vernem ik dat zij een strijdende feministe is, dat ze dat van haar dochter ook wil maken, dat ze gaat voor duurzaam consumentengedrag, dat ze werkt met strategische plannen en dat KAV een nieuwe naam zoekt „als sluitstuk van een veranderingsproces”.

Van enige visie waar KAV specifiek voor staat, echter geen spoor. Men zou, van iemand die in **KERK & leven** op de *Klapstoel* zit, toch mogen verwachten dat ze iets zou te zeggen hebben over wat KAV in de huidige maatschappij kenmerkt. Bijvoorbeeld over hoe KAV in de toekomst wil omgaan met de christelijke inspiratie. Of heeft de interviewster daar niet naar gevraagd? Wederzijdse gêne?

KAV is een sterk merk. Vanuit marketingoogpunt zou men veel energie en heel veel geld verspillen door die naam te veranderen. Tenzij men het er voor over heeft om niet meer herinnerd te worden aan zijn *roots*: de katholieke

arbeidersvrouwen. Want ja, KAV kan niet achterblijven. De meeste van oorsprong katholieke en christelijke organisaties, belangengroepen, bewegingen, kranten, tijdschriften en clubs hebben zich al geruisloos ontdaan van hun hinderlijke wortels.

Als we nu ook nog – soms met de hulp van zogenaamde progressieve christenen – de verwijzing naar het begin van onze jaarrekening neutraal maken, de religieuze feestdagen vervangen door profane, het vrij onderwijs verder laïciseren en de katholieke ziekenhuizen onder druk zetten om hun ethische normen aan te passen aan het correcte denken, dan zijn we inderdaad goed op weg naar de ideale, want horizontale, maatschappij.

Jammer dat de meeste kerken en kloosters beschermde gebouwen zijn, anders konden wij die ook nivelleren. Het zou het landschap bevrijden van heel wat verticale, trotse stoorzenders die verwijzen naar een verleden waar wij ons nu voor lijken te schamen. Of niet soms?

Evert COCKX, Leuven

Verfransing

KERK & leven, 12 OKTOBER 2011

Graag een reactie op de lezersbrieven van Marie-Cecile De Mey.

1) Waarom nog verfransing schuwen, nu men zich toch zo gewillig laat verengelen?

2) Kardinaal Mercier was een zegen voor Kerk en volk, ook voor onze universiteit.

Jan DE MEYER, Herent